

بسم الله الرحمن الرحيم

۶۲/۳۲۳۴۳
۱۳۹۷/۰۳/۰۵
دارد

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

سرکار خانم دکتر تیشه یار
مدیر محترم همکاریهای علمی - بینالمللی دانشگاه علامه طباطبائی

با سلام و احترام

به استحضار می‌رساند مرکز فرهنگی هند و عرب دانشگاه ملی اسلامی دهلی نو با همکاری رایزنی فرهنگی ج.ایران در آن کشور، در نظر دارد سمیناری را با موضوع «هنر و سنت‌های معماری هند و ایران، اشتراکات متعدد» در روزهای ۵ تا ۷ دسامبر (برابر با ۱۴ تا ۱۶ آذرماه سال جاری) برگزار نماید.

به پیوست، تصویر فراخوان سمینار، جهت استحضار و دستور هرگونه اقدام

مقتضی ارسال می‌شود.

در ضمن، اسکان و اقامت میهمانان در ایام سمینار بر عهده برگزارکنندگان خواهد بود.

مهرداد رخشنده

مدیر کل همکاری‌های علمی + دانشگاهی

همایش بین المللی

«هنر و سنت‌های معماری هند و ایران: مشترکات و تنوع»

۵-۷ دسامبر ۱۴۰۸

مرکز فرهنگی هند و عرب؛ دانشگاه ملی اسلامی هند، دهلی نو

با همکاری خانه فرهنگ ج.ا. ایران - دهلی نو

همایش پیشنهاد شده تلاشی برای کشف ابعاد «هنر و سنت‌های معماری هند و ایران: مشترکات و تنوع» در اوایل قرون اسلامی است. مردم هند و ایران (دو تمدن باستانی همسایه) همواره مراودات تاریخی تنگاتگی با یکدیگر داشته‌اند و از این راه بر غنای زیان، ادبی، هنر، فرهنگ، معماری، غذا و آئین‌های یکدیگر افزوده‌اند.

هدف از برگزاری این کنفرانس درک شایسته‌ای از تاریخ روابط هند و ایران و همچنین دریافت راهبردهای مفید برای تعاملات دو جانبه است. ایران و هند همواره پشتوانه عظیم تاریخی خود که معلو از غنای هنری، معماری، و ارزش‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بوده را با یکدیگر به اشتراک گذاشته‌اند. این اشتراکات نه تنها شامل تجارت و بازارگانی بوده بلکه هر گونه مناسبات دو جانبه در حوزه‌های هنری و فرهنگی را نیز شامل می‌شد. این امر نه تنها باعث استثنای بیشتر روابط دو کشور خواهد بود بلکه ارتباط این دو تمدن باستانی را گسترده‌تر خواهد کرد.

مناطق شامل هند (به ویژه شمال هند)، ایران، افغانستان و آسیای مرکزی همواره در طول تاریخ در حال تعامل بوده‌اند. مردم این مناطق با قومیت‌ها، فرهنگ‌ها و زبان‌های مختلف برای قرن‌ها به صورت تمدن درهم آمیخته زندگی کرده‌اند. هنر و معماری در زمان باستانی (موریان) به هند سفر کرد اما در زمان حکومت «ساکام» و «کوشناس» تبادل فرهنگی و مذهبی صورت گرفت که رابطه آنها را تقویت کرد. علاوه بر این، این منطقه برای قرن‌ها به عنوان یک مسیر متصل کننده بین چین، هند، آسیای غربی از طریق آسیای مرکزی و هند بوده است. مردم ایران و آسیای مرکزی از کشور اصلی خود مهاجرت کرده و در بخش‌های مختلف هند سکنی گزیدند. آنها سلطنت دهلی (اواخر قرن ۱۲) و بعد امپراطور مغول (قرن شانزدهم) را در شبه قاره هند تأسیس کردند و چندین قرن حکومت کردند. رابطه بین سلسله صفویه ایران و مغلولان هند بیشتر صمیمانه بود. عصر تبادل فرهنگی، تجارت و تعاملات میان مردم این امپراطوری، عبادله ایده‌های فکری و هنری را برای مردم آن زمان به ارمغان آورد. تبادلات بین این امپراطوری‌های بزرگ با ارتباطات فرهنگی، هنری و سیاسی با همسایگان اروپایی و شرق آسیا تقویت شد. تاریخ شاهد این تعاملات است و از این جهت، تأثیر آسیای مرکزی و ترکیه روی جوانب مختلف هنر هندی، زیان، فرهنگ، معماری، غذا و به طور کلی شیوه زندگی مردم دیده می‌شود. علاوه بر این، صوفی‌های زیادی از ایران و آسیای مرکزی آمدند و در هند اقامت کرده این منطقه را از نظر مذهبی و اجتماعی تحت تأثیر قرار دادند.

فرهنگ ایران هم‌زمان با ظهور اسلام، به تدریج در خاورمیانه و آسیای مرکزی توسعه یافت. ایران به عنوان مرکز تمدن، هنر، فرهنگ و معماری اسلامی پیشرفت کرد و در نهایت به مرزهای شبه قاره هند رسید و فردی

مانند الیروزی، از خوارزم در شمال ایران در دوران محمود غزنوی به هندوستان سفر کرد و در اثر خود به نام «کتاب الهند» به بررسی آداب و رسوم هند، سنت‌ها و شیوه زندگی هردم این کشور پرداخت. ما از طریق این سفرنامه‌ها و زندگی نامه‌ها در رابطه با تعاملات ایران و هند اطلاعات ارزنده‌ای را کسب می‌کنیم.

ظهور مغلولان در هند در سال ۱۵۲۶ بود، اما در زمان همایون، هنرمندان ایرانی مانند عبدالصمد شیرازی، میر سید تبریزی، از ایران به هند فراخوانده شدند. پس از آن، زمان حکومت اکبر بود که هنر حامی واقعی خود را پیدا کرد. او کارخانه‌هایی را تحت نظارت دولت تاسیس کرد و نقاشان متخصص در نقاشی سبک‌های مختلف را موظف نمود تا با نلالش جمعی مینیاتور و آثار هنری خلق کنند. رنگ‌های جدید آبی، فیروزه‌ای، سبز، و سفید همراه با رنگ‌های بومی هند به کار گرفته شد تا در نقاشی‌های مینیاتوری به عنوان سبک خاص استفاده شود.

متخصصان فارس و ترکیه با صنعتگران هند مشغول به کار بودند، آنها ترکیب از فرم‌ها، خطوط و رنگ هند و فارس را به وجود آوردند که یک ترکیب منحصر به فرد بود. نقاشی مغول دارای ریشه در نقاشی ایرانی است، نقاشی تمثیلی از جهانگیر، یکی از بهترین نمونه‌های آن است. موضوعات مختلف مانند صحنه‌های شکار، جنگ، حتی ساخت و ساز ساختمان‌ها و صحنه‌های دادگاه نمونه‌های دیگری هستند. تغییرات قابل توجهی در شکل و قالب‌های هنری و معماری در دوران مغول به وجود آمد. پیشرفت‌های چشمگیری در زمینه معماری در آن زمان صورت گرفت و تعدادی از هنرمندان فارس به هند آمدند و با استفاده از سبک ایرانی در معماری، با ساخت و ساز قصرها و قلعه‌ها، مساجد و ساختمان‌های عمومی هند ساختار معماری سنتی بومی را متحول کردند و ترکیبی از سبک هند و ایرانی در ساخت و ساز گنبدهای بزرگ، سالن‌های بزرگ، دروازه‌های عظیم، مناره‌ها در گوشها و دکوراسیون‌های خوب عرضه کردند که تاکنون به عنوان نمادی از معماری مغول شناخته می‌شود.

شگفتی‌های دوره مغول عبارتند از: آرامگاه همایون، آرامگاه اکبر در نزدیکی آگرا، فتحپور سیکری، تاج محل، که ترکیبی کامل از سبک هند و ایران است و شکل آن نمادی از معماری مغول است. دکوراسیون و طراحی‌های داخلی ساختمان‌ها فوق الذکر نیز تأثیر پذیری از فرهنگ ایرانی را بازگو می‌کند.

به منظور بحث و بررسی پیشتر و اکademیک‌تر درباره این مسائل، مرکز فرهنگی هند‌غرب دانشگاه ملی اسلامی، دهلی نو، تا پایان سال جاری یک کنفرانس سه روزه بین‌المللی «هنر و معماری هند و ایران» برگزار خواهد کرد تا پویایی سنت‌های هنری و معماری هند و ایران در دوره اولیه اسلامی توسط دانشمندان علوم اجتماعی از جمله رشته‌های تاریخ، جامعه‌شناسی، انسان‌شناسی، معماری و موزه‌شناسی مورد بحث و بررسی قرار بگیرد.

از همه کسانی که مایل به شرکت در این کنفرانس هستند تقاضا می‌شود حداقل تاریخ ۱۵ اکتبر سال ۲۰۱۸ برابر با ۲۳ مهرماه ۱۳۹۷ عنوان مقاله همراه با چکیده در ۲۰۰ کلمه را به آدرس زیر ارسال نمایند:

پست الکترونیک: conference.iacc@gmail.com

nrkhan@jmi.ac.in

محور های موضوعی کنفرانس شامل موارد زیر می باشد:

۱. پژوهانه تاریخی هند، ایران و آسیای مرکزی
۲. عناصر و مؤلفه های اصلی هنر و معماری هند و ایران
۳. شاهات ها و تنوع در فن آوري
۴. مواد و وسایل: سنگ کاری، آجر کاری، کاشی سرامیک موزاییک و گچ کاری
۵. انواع مختلف هنر مانند: فرش، مینیاتوری، سرامیک، فلز کاری، حکاکی سنگ و هنر کتاب
۶. سنت و بی ثباتی در معماری مغول در هند
۷. تیموریان و صفویان در ایران
۸. تاثیر سنت های منطقه ای روی معماری هند
۹. تحولات معاصر در هنر و معماری

تاریخ های مهم:

- آخرین تاریخ برای ارسال چکیده: ۱۵ آکتبر ۲۰۱۸ / ۲۳ مهر ماه ۱۳۹۷
- تایید چکیده: ۲۰ آکتبر ۲۰۱۸ / ۲۸ مهر ماه ۱۳۹۷
- آخرین تاریخ برای ارسال مقاله کامل: ۳۰ نوامبر ۲۰۱۸ / ۹ آذر ماه ۱۳۹۷